

въ какво сж погрѣшили.“ И тъй като почна онзи мжжъ да говори за старитѣ нѣща, та каза явно много нѣща за противъ Македонцитѣ, и за раздѣлението на Еллинатѣ, което стана причина за прѣувеличението на Филипповата сила, и притури слѣдующето :

„Въ смутителни врѣмена даже и най лошитѣ хора се почитатъ“.

А чрѣзъ онова нѣщо т. е. което говори Каллистенъ противъ Македонцитѣ та се вдѣхна въ тѣхъ голѣма ярость и завистъ, тъй щото Александръ каза че Каллистенъ даде примѣръ на Македонцитѣ не на страшнось, но за да го ненавиждатъ.

§ 54. А пакъ слѣдоущитѣ нѣща казва Ерманпий¹⁾, който е приказвалъ на Аристотеля слугата на Каллистена нареченъ Стройвъ. Че щомъ Каллистенъ, разбра че царьтъ го ненавиждаше, двашъ или тришь като отиде при него му рече тъй :

„Макаръ че Патрокълъ бѣше много по-добъръ отъ тебъ, но пакъ се умъртви“.

Слѣдователно както се вижда праведно бѣше казалъ Аристотель, че Каллистенъ колкото за сладкорѣчието си бѣше много силенъ и великъ, разумъ обаче, нѣмаше. А силно и философски

1). Отъ Измиръ, който живѣеше въ врѣмето на Птоломея благодѣтеля.